

Očuvanje imana u sadašnjosti: putokazi Kur'ana i sunneta

Govornik: Mirza Mešić

Izvor: <https://minbarlive.com/videos/mirza-ef-mesic-ocuvanje-imana-u-sadasnjosti>

Predavanje o očuvanju imana u vremenu blagostanja, uz kur'ansko-sunnetske putokaze. Govornik naglašava da su dunjalučke blagodati veće iskušenje od rata, te poziva na samopropitivanje, zahvalnost, redovan ibadet i iskreno oslanjanje na Allaha dž.š.

SAŽETAK

U ovom dersu održanom u džematu Filipsburg, govornik podsjeća na temeljne vrijednosti islama i izazove s kojima se muslimani suočavaju u blagostanju zapadnog društva. Naglašava da su blagodati poput bogatstva, sigurnosti i lagodnog života često veće iskušenje nego rat i neimaština, jer mogu odvesti u gaflet i zaborav Allaha. Kroz kur'anske ajete (El-Maida, El-Enfal, En-Nahl) i hadise, iznosi recepte za jačanje imana: stalno kajanje (tevba), ibadet, zahvalnost (hamd), čuvanje Allahovih granica, naređivanje dobra i odvrćanje od zla. Posebno ističe važnost svakodnevne samoanalize, redovnog posjećivanja džamije, učenja Kur'ana i namaza u prvom vaktu. Govori o opasnosti labilnog imana koji se zadovoljava minimumom, o ispravnom odnosu prema imetku (infak, zekat), o porodičnoj odgovornosti i o smrti kao stalnom podsjetniku. Zaključuje da se uspjeh postiže iskrenim osloncem na Allaha i ustrajnošću na putu vjere, s ciljem lijepog završetka i ulaska u Džennet.

KLJUČNE PORUKE

Blagodati sigurnog i lagodnog života u zapadnim zemljama mogu biti veće iskušenje za iman nego rat i stradanje, jer vode ka nemaru i zaboravu Allaha.

Pravi mu'mini poznaju se po redovnom dolasku u džamiju i namazu u džematu – to je znak živog imana.

Iskreni vjernici nikada nisu potpuno zadovoljni sobom; stalno se kajanjem (tevba), ibadetom i zahvalnošću (hamd) vraćaju Allahu, težeći da budu bolji (sura Tevba, 112. ajet).

Iman se povećava slušanjem i učenjem Kur'ana, te razmišljanjem o Allahovim ajetima; srcem se ne treba opuštatiti ni u jednom trenutku (sura El-Enfal, 2. ajet).

Svaki oblik ibadeta nadilazi formalne obrede – lijep odnos prema porodici, sklanjanje smetnje s puta, iskrenost na poslu i lijep ahlak su također ibadet i sadaka.

Imetak je iskušenje: dijeli ga na Allahovom putu i kad imaš i kad nemaš, jer ono što si podijelio za ahiret jedino je uistinu tvoje; Allah višestruko nagrađuje (sura El-Bekara, 261. ajet).

Smrt je kraj svakog dunjalučkog užitka; pametan je onaj ko se za nju priprema, kroz stalno sjećanje na kabur i Sudnji dan, i uči dovu za postojanost srca u vjeri.

ČLANAK

Uvodna zahvala i hutba

Na početku i na kraju neka je neizmjerena hvala Allahu, dž. š., Stvoritelju i Gospodaru svih svjetova. Samo Njega obožavamo, samo od Njega pomoć tražimo. Molimo Ga da nam sve naše grijehе oprosti i sramote pokrije. Primi od nas naše ibadete, naša dobra djela, i na Sudnjem danu nas Svojom milošću uvede u Džennet-ferdeus. Amin, ya Rabbi.

Najljepši pozdrav i salavati i selami neka su Muhammedu, sallallahu alejhi ve sellem, posljednjem Allahovom vjerovjesniku, čiji smo mi, hvala Allahu, sljedbenici. Neka su salavati i selami na njegovu časnu porodicu, Ehlu-bejt, njegove uzorite ashabe, na sve šehide, vrle islamske alime i učenjake, na sve vjernike i vjernice. Molim Gospodara svjetova da su Njegovo zadovoljstvo i Njegova milost na nas ovdje prisutne.

Pozdrav i zahvala prisutnima

Draga i poštovana braćo u din islamu, cijenjene majke i sestre, drage džematlije džemata Filipsburg, esselamu alejkum ve rahmetullahi alihi ve berekatuhu. I ja imam potrebu, doista, vjernički, beratski i ljudski, da se zahvalim svima vama koji ste, naravno, odvojili od svog slobodnog vremena i došli ovdje, u Allahovu kuću, na Allahova najdraža mjesta pod nebeskim svodom, da klanjate akindiju-namaz i da, eto, nadam se, nešto korisno čujete od mene, ako Bog da. Molim Gospodara svjetova da tako bude. Hvala vam, Allah vas nagradio.

A posebno se želim zahvaliti, doista, svojim domaćinima. Prije svega, nećete mi zamjeriti, Merimu, bratu koji me je ugostio ovdje u svojoj kući i koji me kontaktirao da dođem ovdje i da vas posjetim. Hvala mu na tome, da ga Allah nagradi. Želim se zahvaliti i svojim kolegama, Zufere efendiji Zahiroviću i Emrah efendiji Bećiroviću, predsjedniku vašeg džematskog odbora, vrijednom Bahrudinu Gazi našem. Da im Allah lijepo zdravlje podari, da im podari snagu i istikamet, i zajedno s vama da ustrajete u

onome što nam je zajednički cilj, a to je da sačuvamo svoj iman, da sačuvamo svoje porodice, i da, ako Bog da, sebi osiguramo ahiret i Allahovo zadovoljstvo.

Blagodati kao iskušenje i put ka spasenju

Jasan je cilj, definiran Kur'anom i sunnetom, ali s obzirom na okolnosti ovih dunjalučkih blagodati — a vidjet ćemo kako blagodati mogu biti veće iskušenje nego rat, stradanje i glad — nije baš lagan zadatak. Ali imamo recept kroz Kur'an i kroz sunnet, i ja ću pokušati u današnjem dersu nas podsjetiti na te kur'ansko-sunnetske recepte koje je Gospodar svjetova iz Svoje milosti, mudrosti i znanja preko Svoga miljenika, poslanika Muhammeda, sallallahu alejhi ve sellem, objavio kroz Kur'an, a poslanik naš Muhammed, sallallahu alejhi ve sellem, kroz svoj sunnet realizirao u praksi. Jer poslanik je bio čovjek poput nas od krvi i mesa, što mi kažemo, čovjek koji je plakao i smijao se, koji je doživljavao i pobjede i poraze i iskušenja, ali, hvala Allahu, uspio je u svojoj misiji.

I mi u ovom malom mjestu, u srcu Njemačke, koje se zove Filipsburg — a to je Allahova mudrost, ja to ne znam kako drugačije da definiram — je odredio da, evo, ljudi nekada, neke godine prije, tridesetak godina, sjednu sa mišlju: treba nama Allahova kuća, mesdžid, šta ćemo, kako ćemo, i evo realizacije toga. Zato, na početku, molim Gospodara svjetova da nagradi džennetul-ferdeusom sve one koji su od početka učestvovali u izgradnji i kupovini ove kuće. Blago, blago vama, a i vama koji ćete ovdje dolaziti i održavati ovu kuću i, ako Bog da, unaprijediti za ovaj zajednički cilj, a to je Allahovo zadovoljstvo.

Važnost džamije i redovitog ibadeta

Jer Allah je zadovoljan, i Allah voli, i Allah to od nas očekuje da posjećujemo Njegove kuće. Allah očekuje od nas da nam Njegove kuće — a to je ovo, ovo je Njegova kuća — budu draže nego moj vlastiti dom, moja vlastita nekretnina. Zato vas molim, braćo i sestre, da stalno jedni druge motiviramo, da ovdje, kad god imamo vremena, dolazimo, ne samo džuma, ne samo teravije tokom ramazana, nego kad god imamo vremena. Ja znam da dunjaluk čeka, obaveze čekaju, sve to, i radi ibadet, ali prije svega radi za ahiret, pa onda, ako Bog da, što ostane od dunjaluka. Ali nemoj da kontra, prvo dunjaluk, pa šta ostane za ahiret. Jer ovo će proći, koliko god budemo imali, koliko god budemo bogati i utjecajni, sa titulama, sa bogatstvom, nekretninama, u mezar idemo sami. Neće ni žena s tobom, odnosno muž, ni dijete, ni roditelji, niko. Tamo ćemo jedni od drugih bježati dok ne završi suđenje. A ovdje je priprema, ovdje je priprema.

A kaže Muhammed, sallallahu alejhi ve sellem, ko god voli Allahovu kuću, odnosno, kad vidite da neko redovito dolazi u Allahovu kuću, dolazi u džemat, na namaz, u džemat, vi mu posvjedočite iman, vi mu posvjedočite da je to mu'min. Biti mu'min nema ništa uzvišenije. Znači, musliman biti, jer musliman je onaj koji verbalno očituje

jednoću Gospodara svjetova kroz kelime šehadet i poslanstvo Muhammeda, sallallahu alejhi ve sellem. Ali iman je deređa više, deređa više. Za iman se valja izboriti svojom žrtvom, svojom praksom, kroz svakodnevno življenje Kur'ana i sunneta, to jest izvršavati što nam Allah naređuje, a čuvati se onoga što nam Allah zabranjuje. Odnosno, isto tako što nam naređuje Muhammed, sallallahu alejhi ve sellem, a ono što nam je zabranio, da budemo daleko od toga.

Biti odabran i približiti se Allahu

Ovo je samo jedna prilika od mnogih koje mi, hvala Allahu, muslimani, vjernici, mu'mini, imamo da se približimo Gospodaru svjetova. Jer, doista je fenomen, doista je čudo, keramet, zašto baš ja, zašto baš vi, da budemo svjesni Gospodara svjetova i poslanstva Muhammeda, sallallahu alejhi ve sellem. I zašto smo mi upućeni — hvala Allahu, pa jesmo — ali zašto je Allah ostale ljude ostavio u zabludi? Kako Gospodar svjetova kaže, upućuje, napravi put koga hoće, a s pravom, s pravom u zabludi ostavlja one koje hoće. Mi smo počašćeni, imamo namaz, imamo svijest o Allahu, znamo da je ovo Allahu najdraže mjesto, to iskoristimo, i cijeloga života dolazimo ovdje. Na kraju krajeva, svaki korak od naše kuće, od našega stana do Allahove kuće, Allah, dž. š., višestruko nagrađuje.

Nagrada za dobra djela i infak

Jer Allah hasenat, dobro djelo, nagrađuje od 10 pa do 700 puta. **مَنْ جَاءَ بِالْحَسَنَةِ فَلَهُ** **عَشْرُ أَمْثَالِهَا** (men džae bil-hasneti felehu ašru emsaliha) — "Onaj ko čini dobro djelo, njemu desetostruka nagrada." A u suri Bekari, kad se radi o dijeljenju na Allahovom putu — a zašto o dijeljenju? Zato što mi volimo imetak, mi volimo eure, volimo, jel' tako, novce. Allah, dž. š., obećaje nagradu od 700 puta, pa i više, onome kome hoće, jer mi žrtvujemo ono što volimo. Pa vas molim, kad god treba za džamiju, za islam, za svoju vjeru, nemoj da žalimo, jer to je ulaganje u ahiret.

Allah obećaje, pa postavlja pitanje: ima li vas onih koji će zajam Gospodaru svjetova dati? Pazi, tebe Allah počastio da ti uzajmljuješ Gospodaru svjetova. Kako da ja uzajmljujem Gospodaru svjetova? Jel' tako? Ko sam ja da? Ali Allah mi dao nafaku, Allah mi dao nafaku, i Allah poziva me sada da za vrijednost islama žrtvujem dio te nafake, dio svoga imetka, zato što ga volim. Allah kaže, ko je onaj koji će drage volje Allahu zajam dati, pa da mu Allah višestruko vrati. Da dobro upamtimo, što god mi podijelimo na Allahovom putu, neće Allah nikome dužan ostati, to ne znamo. Vratit će ti, ako ne kroz povećanu plaću, vratit će ti kroz mir u porodici, kroz sigurnu, zdravu djecu. Sačuvati će te od nedaće, od iskušenja. Nemojmo uvijek gledati, ja sam dao za džamiju 1000 eura, aj da banaliziram stvari, očekujem sad da mi Allah poveća plaću, da dođe 13. plaća, da dobijem nekakav dobitak. Nije sve u novcima, nešto je i u zdravlju, i u sigurnosti, i u lijepom odnosu između muža i žene, i u poslušnoj djeci.

Blagodati kao darovi koje ne možemo nabrojati

Nije li tako? Ljudi koji su bolesni, šta bi dali da ozdrave? Šta bi dali muževi, oni koji ne slušaju žene, ili žene koje maltretiraju muževi, šta bi dali da su im muževi kako treba, da su djeca poslušna, koja nisu? Šta bi dali? Svo bogatstvo ovoga svijeta? A to je dar od Gospodara svjetova, kao što je dar iman i uputa, vallahi. I to, kad sebi stavljate na popis kojim blagodatima smo mi opskrbljeni, prvo što sam živ i zdrav, što sam pametan, što znam za svoj identitet, ko sam i šta sam, što znam da me Allah uputio mimo ostalog svijeta. Znači, Allah je ostavio milijune ljudi na dalalet, ali mene uputio i Allahu padam na sedždu, jer je to jedini put ka džennetu, ka Allahovoj milosti. Ja kažem, pa ja sam počašćen, ya rabbi. Pa to je najveća blagodat. I porodica, i zdravlje, i imetak, i mir i sigurnost.

Vidite, nije Gaza, nije Ukrajina, nije Iran, tamo Bliski Istok, jel' tako? Ovdje nema rata, nema pucanja, alhamdulillah. Ali ovaj narod je svašta prošao, jer vi to dobro znate, prije nekih 70-ak godina. Ovdje je bio kaos u državi, ali vidite kako Allah mijenja. Ali mi svojim djelovanjem i radom sada osiguravamo budućnost našoj djeci i unučadima. Od nas, našega djelovanja, življenja vjere, činjenja dobra i odvrćanja od zla, ovisi kako će naša unučad živjeti ovdje. Hoće li mirno, sigurno, ili će biti suočeni sa iskušenjima, vjerujte. Tako da je to obaveza. Da sačuvam svoj iman, svoju vjeru, jer me Allah počastio, da se ne opuštam na dunjaluku ni sekunde, da svaki dan uzmem kao posljednji i kao najvredniji dar u životu, i da vidim šta danas, evo na ovu subotu, mogu iskoristiti da se približim Gospodaru svjetova, da ojačam svoju vjeru, da ojačam svoj unutarnji iman, da se približim Gospodaru svjetova, da Mu se umilim.

Kako se umiliti Allahu i ko su uspješni vjernici

Kako Allah u suri El-Maida lijepo kaže: **يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَابْتَغُوا إِلَيْهِ الْوَسِيلَةَ** (ya eyyuhellezine amenu ttekullahe vebtegū ileyhil-vesilete ve džahidu fī sebīlihi le'allekum tuflihūn) — "O mu'mini, o mu'minke, nastojte se umiliti svome Gospodaru." Kako ti i ja da se umilimo Gospodaru svjetova? Pa da izvršavamo ono što On voli. A šta Allah najviše voli? Namaz u njegovo prvo vrijeme. Pa voli postača, pa voli... evo ja ću se podsjetiti jedan kur'anski ajet, koga On voli i ko su uspješni vjernici. Imate u suri Tevba, taksativno nabrajano, kaže Gospodar svjetova: **الَّتَائِبُونَ الْعَامِدُونَ السَّائِحُونَ الرَّاكِعُونَ السَّاجِدُونَ الْأَمْرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَالنَّاهُونَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَالْخَافِضُونَ لِحُذُودِ اللَّهِ** (et-tāibūnel-'ābidūnel-hāmidūnes-sāihūner-rāki'ūnes-sādidūnel-āmirūne bil-ma'rūfi ven-nāhūne 'anil-munkeri vel-hāfizūne li hudūdillah, ve bešširil-mu'minīn) — devet kvaliteta. "Et-tāibūn", kaže, onaj koji stalno tevbu čini. Malo da analiziramo ovaj ajet. Jesam li takav? A ajet završava: "i obraduj vjernike". Mu'mine obraduje. A prije toga sam rekao ko su mu'mini, kome trebamo posvjedočiti da ima iman. Onaj koji redovito dolazi u džamiju.

Samoanaliza i stalno vraćanje Allahu

Vallahi džamiju. E sad se ti pitaš, dobro, samo džuma, pa jel' to dovoljno? Bi li moglo bolje? Bi li moglo više? Odgovorite sebi. Ja ne znam kakve su vaše okolnosti, koliko daleko stanujete od džamije, jel' svi imate auto, jel' možete pješke, možete li biciklom, ja ne znam, ali vi svako zna odgovor. A znate kako je u islamu, što dalje džamija, to bolje, jel'? A zašto? Pa više koraka, više sevapa.

I onda Gospodar svjetova kaže: "et-tāibūn", to su oni koji se stalno vraćaju Gospodaru. Za današnji dan, večerašnji, ću se pokajati sto puta. Zašto? Zato što ga nisam iskoristio kako treba. Što sam bio u gafletu, u nemaru, spavao sam, bio lijen, mogao sam doći u džamiju, a nisam. Mogao sam proučiti 10 sahifa Kur'ana, a nisam. Umjesto da o ahiretu pričam, da knjige čitam, ja sam tamo skrolao po društvenim mrežama, gledao nekakvu seriju, ligu prvaka. I mislim, i to je jelo. Ali od čega imam korist? To je ključno. Od čega ja imam koristi za ahiret, kad legnem u mezar, kad me moja braća polože? Hoću li imati koristi što sam se sikirao za neku utakmicu tamo i nervirao? A ne može čovjek da se ne nervira. A hoću li imati koristi? Šta je to meni? I koliko sam minuta gledao u ekran, a koliko sam minuta, sati i dana gledao Kur'an. Koliko sam prisustvovao društvu gdje se gibetilo, bezvezna priča bila, a koliko sam slušao dersove, vazove, oplemenio sebe, svoju porodicu, motivirao sebe, svoju suprugu, svog muža, svoju djecu na ibadet, na dobra djela, na dolazak u džamiju, na učenje Kur'ana.

Na učenje Kur'ana za kojeg Osman, radijallahu anhu, kaže da su vaša srca zdrava, zdrava, kako treba, ali vi se ne biste mogli zasititi učenjem Kur'ana, ne biste ga ispuštali. A koliko ti i ja držimo mobitel u ruci, a koliko držimo Kur'an, brate i sestro, hajde sebi odgovorite. Koliko dnevno učite Kur'an? Koliko? Pa ne baš, jel'? Malo, koliko god kažete.

Brojanje Allahovih blagodati i odgovornost

Da se zahvalimo na Allahu, prvo što smo muslimani, pa na zdravlju, pa na uputi, pa na porodici, pa na imetku, pa na sigurnosti, hrani, piću — a vi brojite Allahove blagodati i ne biste ih mogli nabrojati. Zato Allah kaže, ko su oni koji se obradovali? Kaže, "et-tāibūn", koji se vazda vraćaju Allahu, uvijek se popravljaju, nisu nikada zadovoljni sa sobom — to je ključno. Ne možeš, brate, biti sa sobom zadovoljan, vallahi ne možeš. Ne možeš. Pogledaj, malo se analiziraj, kad si bio mladić, momak, djevojka, kad si imao 16, 17, 20 godina, čim spolna punoljetnost, ti si dužan da izvršavaš. Je li bio svaki namaz, je li bio svaki namaz u vrijeme? Jesi svaki dan zikrio, zahvalio Allahu, i po stotinu puta učinio tevbu, istikfar? A što ja kažem stotinu puta? Jer nas je tako naučio ko? Muhammed, sallallahu alejhi ve sellem, da trebaš sto puta činiti istikfar u toku dana. Jesi li? Ja nisam, jeste li vi? O tome se radi.

A mi hoćemo džennet, mi hoćemo društvo poslanika, mi se nešto umišljamo da smo, jel' tako? Ja namjerno sada to malo provokativno. Pustite vi ove što ne klanjaju, što ne

poste, šta vas briga za njih, makar vam bili članovi porodice. Vi ćete za sebe, vallahi, bježati od matere vlastite, i od žene, i od prijatelja, od džematlija, od efendija, od svakog, svega će ga biti briga. Samo će vas vaša sudbina interesirati, niko vas neće interesirati. I onda kaže tamo u hadisu: neće se pomaziti noge sa mjesta na Sudnjem danu koje će stajati 50.000 godina dok ne budeš odgovarao. Zašto? Naravno, za cijeli život, za mladost, za znanje, za imetak. Ali kompletno, sve, kompletno.

Ibadet je više od namaza

Pobožnjak, ibadet. Ibadet nije samo namaz ovdje. Ovdje obred, ovdje ibadet, naravno, najključniji, najvažniji izbor. Nema islama, islama bez namaza nema, da znate. Nema. Mislim, to teoretski mi možemo prihvatiti kao kelime-i šehadet, izgovori. Nećeš čovjeka ubiti u pojam, reći: kakav si ti, nisi ti u islamu. Jeste u islamu, ali suštinskog islama, a pogotovo imana, nema bez svakog namaza. Mislim, da se ne lažemo, ono što se kaže, i da se dobro razumijemo, vallahi, da se dobro razumijemo. Kako ono neko može potvrditi da ima imana, a nema? Allahu ne pada na sreću. A tamo sura El-Mulk, šta vas je u sekuru džehennem dovelo? Kaže: nismo bili od onih koji su namaz obavljali. Prva odluka džehennemlija.

A ja govorim: el-'abidun. Džine i ljude sam stvorio, kaže Allah, da mi samo ibadet čine. A ja hoću ovdje kazati, proširiti sliku, malo je rastegnuti. Ibadet jeste namaz, pod zekat, hadž, ali ibadet je tvoj odnos prema supruzi, prema roditeljima, prema djeci, prema radnom kolegi. Kako se ponašaš kad si na ulici, kad si u saobraćaju? Kako se ponašaš na dunjaluku? I to je ibadet. I to je ibadet. Pa kaže Poslanik: kad naiđeš na onu granu, jel' palu, poslije vjetra, sa drveta, uzmi pa skloni, to ti je sadaka. Kao kamen koji može frknuti ispod kotača, nekoga povrijediti, jel' tako? Pa se pomozi dobrim djelom tako što ćeš i pola hurme bratu udijeliti, hediju dati, ili ćeš se time zaštititi od džehennemske vatre.

Dijelovi imana i zahvalnost

Pa kaže Poslanik: iman se sastoji od 77 dijelova. Prvi je la ilaha illallah, zadnji je skloniti granu s puta, a i stid je dio imana. I onda nas Poslanik uči o nizu tih metoda kojima ja svoj iman postižem, održavam i čuvam. Pa dalje: et-taibun, el-'abidun, el-hamidun. Koji su vazda zahvalni. Kad god pitaš: kako si? Elhamdulillah. Ti vidiš, čovjek nije dobro, u bolovima, u neimaštini, briga, iskušenja, vazda on uvijek kaže: hvala Allahu na svakom stanju. Ko je od nas spreman svaki dan, kad nas neko pita: kako si? Joj, brate, ovaj mi nepravdu čini, ovaj me poslodavac zeznuo, ovaj nije plaća došla, ovo... A uvijek sam, uvijek...

Šta je problem s nama? Danas, koji lijepo živimo, problem je s nama što mi ne vidimo šta imamo. Mi vidimo samo šta nemamo, vallahi. I onda, Allah sačuvao nas od toga. Ono što nam se nisu želje ispunile, ako smo iskreni vjernici, da znate, kad ti se želja ne ispuni, da te Allah čuva od nečega. Allah te čuva. Ako si iskren vjernik, ako se iskreno

vežeš za Allaha, udoviš, doviš, doviš, ne vidiš sadaku Allahu, daj mi to, ostvari mi to u životu, i vidiš da ne ide, nije se ostvarilo. Znaj da te Allah sačuvao, ako si iskreni rob Njegov. I nemojte očajavati, i nemojte se žaliti na Allaha. Allah ne voli da se žalimo. Sve nam je dao, i 99%, 1% nam ne da na dunjaluku, radi našega dobra i ahireta, i mi se počnemo žaliti.

Uspoređivanje i povjerenje u Allaha

A pogotovo kad se krenemo uspoređivati. Kako neki imaju, a kako ja nemam. Kako su neki unaprijeđeni, a kako ja nisam. Kako neki više nekretnina imaju, a kako ja nemam ništa, i tako dalje. A Poslanik kaže: uspoređuj se u onome koji ima iman, u onome koji je ibadet i koji dobra djela čini, koji izmete islamu, džematu, s njima se uspoređuj. A oni koji imaju puno imetka, nekretnina, valjda njima odgovara za taj imetak i te nekretnine. Valjda odgovara za svaki zarađeni euro, kako se kaže, kako si ga zaradio i u šta si ga potrošio. Kako si ga zaradio i u šta si ga potrošio. Jedino dva pitanja vezano za imetak. I onda nema čovjek šta da žali, nego da ima povjerenja. Toliko mi je Allah odredio, elhamdulillah, previše. Nek sam živ, zdrav, nek znam za Allaha, nek mogu svojim nogama padati Allahu na sedždu, nek mogu doći do džamije, nek su mi djeca kako treba, i tako dalje, i tako dalje. Sad da ne nabrajamo.

Znate onu priču, ima kad se onaj požalio, odnosno tvrdio da će na osnovu dobrih djela ući u džennet, jel' tako, pa mu je **Allah dž.š.** kao pokazao u snu oko, da su mu izvadili, pa vrijednost oka na vagu, pa je rekao: dao bih, kaže, sav dunjaluk da mi se oko vrati. Eto, kaže, koliko tvoja djela vrijede, jel' tako? A ti podrazumijevaš, ja vidim, pa da. A šta ako ti Allah vidi? A najgore je kad Allah vidi unutarnji vid, uzme. A šta je unutarnji vid? Kako Allah kaže: nisu slijepe oči, nego srca u grudima. Ti nekome pričaš o životu, eto, prolazi ti, brate, život, ostario si. De, padni, de, tebe dođi. De, Allahu padni na sedždu, kako ćeš umrijeti? Ne možeš tu, isto odziv cijelog života, jel' tako? To je kad mi upućujemo, kad Allah uputi. Da li mogu ljudi uputiti? Ne mogu. Mogu malo pojasniti, objasniti, motivirati, ali Allah je onaj koji... Samo je Gospodar svjetova onaj koji upućuje, napravi put.

Zahvalnost djelima i naređivanje dobra

Evo ovdje, el-hamidun, zahvalni. Allah u suri Ibrahim kaže: ako budete zahvaljivali, Allah će vam još više dati. E, to je naš Gospodar. Ti Njemu iskreno, od srca, riječima, ali i djelima. Djelima je zahvalnost. Ti možeš milijardu puta danas reći: elhamdulillah, elhamdulillah, elhamdulillah rabbi alemin, a ne klanjaš. Ništa ti nisi zahvalio. To je lažna zahvalnost. To da znate. To nema te zahvalnosti. Zahvalnost ide i onim organima, što se veli, tjelesnim, i imetkom. Znači, moramo činiti ono što nam je Allah naredio.

Onda kaže: postači, pa oni, kaže, koji čine ruku, koji čine sedždu, koji naređuju dobro, a odvrćaju od zla. Princip koji smo mi malo i zapostavili. Sve se nešto bojimo jedni

drugih. Bojimo se upozoriti brata i sestru koji krivo rade, žive, ne grubo, ne govorim grubo, nego na lijep, blag način. Znaš kako Allah u suri En-Nahl kaže, tamo u zadnjim ajetima, i na put svoga Gospodara lijepo, mudro, lijepim savjetom poziva i sa njima na najljepši mogući način raspravljaju. Na najljepši mogući način. Pa i onim sa kafirima, munaficima, džahilima, koji vrijeđaju islam, Allaha, Poslanika, i s njima na lijep način. Na kraju krajeva, najbolji ambasadori su ljudi kroz svoje lijepo ponašanje, kroz svoju lijepu ahlak. Kroz svoju lijepu ahlak. I kaže: koji čuvaju Allahove granice, a ti obrađuju vjernike.

Recept za povećanje imana

Govorimo o imanu i vjeri. Jer Gospodar svjetova, u suri El-Enfal kaže: **إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ الَّذِينَ إِذَا ذُكِرَ اللَّهُ وَجِلَتْ قُلُوبُهُمْ وَإِذَا تُلِيَتْ عَلَيْهِمْ آيَاتُهُ زَادَتْهُمْ إِيمَانًا وَعَلَىٰ رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ** (Innema-l-mu'minunellezine iza zukirallahu vecilet kulubuhum ve iza tulijet alejhim ajatuhu zadethum imana ve ala rabbihim jetevekkelnun). Doista su vjernici. Doista su vjernici. Oni koji, kaže, kada se Allah spomene, njihova srca ustrepere. Ustrepere. U isto vrijeme osjete ljubav prema Gospodaru, ali bogami i strah. Ljubav prema svome Gospodaru, ali i strah zbog svojih grijeha iz prošlosti, zbog svojih nedostataka. I kaže: kada im se ajeti Kur'ana kazuju, njima se iman, kaže, povećava. Evo, evo recepta za povećanje imana. **وَتُلِيَتْ عَلَيْهِمْ آيَاتُهُ زَادَتْهُمْ إِيمَانًا** (Ve tulijet alejhim ajatuhu zadethum imana). Kaže: kada im se ajeti kazuju, zadethum imana – raste, povećava se njihov iman. I oni su, kaže, doista, kaže, na Allaha oslonjeni. U svemu.

Istinsko oslanjanje na Allaha

A šta znači se osloniti istinski na Allaha? Kad ti, brate i sestro, date sve maksimalno od sebe, i onda na kraju kažete odluku o svojoj sudbini: prepuštam svome Gospodaru. Kad sve odradiš, ono ja nekad studentima kažem: učiš, studiraš, ideš na ispite, redovno pišeš seminare, dan ispita, sve si pripremio. Sve si pripremio. Uzoruo si, podrljao, posijao sjeme, i onda ti se osloniš na Allaha da to nikne, odnosno da položiš ispit. Kao što i ti svako jutro, vi koji radite u firmama, većinom, jel' tako? Ne možete vi u ponedjeljak i u utorak reći: čuj, ženo, neću ja na posao. Ne da se meni. Je l' rekli da ti ne da se meni? Nikad niste rekli. Malo sutra. Poslodavac odmah zove u toku dana: šta je, jesi bolestan? Donesi mi bolovanje. Je l' tako? E sad ti kažeš Gospodaru svjetova: ne da se meni ustati na sabah. Mogu ja u džennet i bez sabaha i bez podne. Eto, Allahu na usporedite to. Kako poslodavac bi reagovao, a šta vi očekujete od Allaha? Nemar, gaflet? Mogu i ovako, mogu kako ja mislim da treba klanjati, koliko treba klanjati, i hoćete džennet. Pa ne ide, braćo i sestre. Ne ide tako. Nije u redu. Nije u redu.

Motivacija unutar porodice i slijedenje sunneta

I to je samo jedan segment. A segment ponašanja, odnosa prema porodici, prema okruženju, znači ahlak, moral, odgovornost, ispunjavanje obaveza, to je sad široka priča. Sve ovo teme zasebne. Posebne, zasebne teme. Zato, braćo i cijenjene sestre,

moramo biti motivatori unutar kuća jedni drugima. Recimo, muž i žena i djeca. Znači, ili muž ili žena, svaki dan: dođi ovamo da pročitamo 5 stranica Kur'ana, da obavimo večernji zikr, da obavimo jutarnji zikr, hajde da legnemo sa abdestom. Pa to su, to se podrazumijeva, to je sve sunnet Muhammedov, sallallahu alejhi ve sellem. Ali sad mi zaboravimo, nešto na mobitel čačkamo, gledamo TV, zaspimo bez abdesta. A Poslanik, Allahu miljenik, prvi koji će ući u džennet, nikada nije legao u postelju bez abdesta, da ne prouči ajetul-kursi. Ja samo primjer navodim. To su, neko je rekao, sitnice, ali to su krupne stvari ako ih ne činiš. A sitnice koje se podrazumijevaju ako činiš. Ali su krupne stvari ako izostavljaš. Pa noćni namaz i tako dalje, koji nije nama obavezan, ali ti iz ljubavi prema Allahu ustaješ u ruhu od uve noći, hoćeš da Mu se umiliš. Maloprije sam te citirao: hoćeš da se umiliš svome Gospodaru. Hoćeš dodatno, kako ovdje ide, u fušu, jel' tako, radi se o fušu, imaš dodatan posao, ali ti još moraš ekstra da zaradiš. E, tako malo fuša da zaradiš i za ahiret. Četvrtak, ponedjeljak, postit, učiti Kur'an, dolaziti na namaz mimo petka, ustajati na noćni namaz, e to je ono dodatno što Allah posebno vrednuje. Jer mi to ne moramo, a mi to hoćemo. Iz ljubavi prema našem Gospodaru.

Ne zadovoljavati se minimumom

Jer, ja sam na hutbi malo naćeo, ovaj, uvijek to spominjem, kako mi vjernici koji se nadamo Allahovoj milosti, hvala Allahu, upućeni smo, klanjamo, znamo za Allaha, spominjemo Ga. Evo, u Allahovoj smo kući, ali ne smijemo se ni sekunde opušitati i biti zadovoljni sa sobom. Uvijek može bolje. Uvijek se može više podijeliti na Allahovom putu. Što ja kažem podijeliti? Zato što volimo imetak i uvijek kalkuliramo. Pa dao sam tu, ne moram ovamo, pa... Sve bi odredili, svaki petak, svaki mjesec, određenu sumu, kao, to je za ahiret ako Bog da. Jest, treba meni, mojoj supruzi, mojoj djeci. Ovo je za ahiret. Ovo je za mene plaća. Je l'? Većina je plaća i ostaviš sebi. Ali ovo je malo za ahiret. Ovo je za Allaha, pod navodnicima. Hoću da pomognem Allahu i Njegovu vjeru. E, to je dio, to je pogodba, Allahu, to je pogodba.

Imetak i nasljedstvo - mudrost i pravda

Jer šta je zapravo naše? Ono što podijelimo, a ne što ostanemo pa da nam se nasljednici posvađaju radi imetka. Što se nekad zna desiti, da braća i sestre se naljute, posvađaju, što babo nije podijelio imetak na vrijeme kako treba. E, to je, znači, o tome da promislimo. Jer vjera je živa, vjera nas odgaja, a slijedimo život Muhammeda, sallallahu alejhi ve sellem, koji je sav svoj imetak podijelio. Ne traži to Allah od nas. Ni Poslanik. Nismo mi na toj dereži. Nema toga, ja ne znam, ja ga nisam još u 50 godina života sreo. Da je rekao sav imetak, ništa, djeca mi se, Allah... Kako je Ebu Bekr? Ebu Bekr je, kaže, četiri puta podijelio sav imetak. Četiri puta. Ne jednom, nego četiri puta. Kad ga je Poslanik pitao: šta si ostavio porodici? Kaže: ostavio Allaha i Njegova Poslanika. E, to je pogodba. Je l' Omer je došao pa rekao: ja sam pola podijelio. Pa je zato vrednovao Ebu Bekra, a Poslanik, meni najbliži, jeste Ebu Bekr, pa Omer, pa Osman, pa svi ti evlije. Ja još nisam Bošnjaka upoznao da je sve podijelio Allahu dž.š. I

ne, to od nas Allah i ne očekuje. Jer tamo kad dođu smrtne muke, kraj života, ti trećinu jednu moraš nasljednicima ostaviti. Vidiš, i to je mudrost i pravda. Jednu trećinu moraš nasljednicima ostaviti. A ti možeš raspolagati sa dvije trećine. Ali jednu trećinu ipak ostavi supruzi, odnosno mužu, djeci, da budu neovisni i tako dalje.

Vrijeme, zdravlje i iskrenost u služenju

Ali govorim o onoj situaciji kako nekad površno shvaćamo vjeru pa se zadovoljavamo sa minimumom. A svi imamo priliku, imamo priliku da budemo bliži, ako Bog da, Gospodaru svjetova, da razmišljamo o protoku vremena. Vrijeme, šta kaže Poslanik, dvije najveće blagodati koje čovjek sazna tek kada izgubi, jeste zdravlje i slobodno vrijeme. To je nepovratno. Slobodno vrijeme znači kad dođeš s posla, živ i zdrav, odradio dnevnicu, istuširao se, fino, fino ručao i jeo, odmoriš se što treba za sutra, i onda možeš, brate, na jedan namaz doći na namaz. Ovdje u džematu i jačati. I vidjećete onda berićet.

A mi vidimo ovdje da je jako zdrava, ovdje jednu digresiju da napravimo, zdrava atmosfera, hvala Allahu. Kad vidim vaša lica, ovdje atmosferu, imate potencijala, bogami, lijepo. Ja vam čestitam na tome. I da radi ove vaše djece, ove koji su tu, hvala Allahu, da svi Bog da im pripremimo teren da još bude napredniji, još bolji, da proširite ovu Allahovu kuću, i blago, blago onima koji izmete ovoj kući, Allahovoj kući, i pomažu dobrovoljnim priložima, je l' tako, nadajući se isključivo Allahovoj nagradi i milosti, da znate da vas Allahova nagrada i milost čeka ovdje. To je Allah obećao i Njegov Poslanik.

E, na tom putu, nemojte da vas šejtan prevari pa da kažete: dosta od mene, ja sam se umorio, dosta, više nego ovi neki drugi. Ma tebe Allah počastio sa sviješću o Allahu i o džennetu i o tome da slijediš Kur'an i sunnet, nikad to nemoj reći. Nego reci sebi ovako: služiću svojoj vjeri i svojoj braći, svome džematu, dok me noge nose, eto tako, dok imam pameti, dok imam mogućnosti. Jer nekada šejtan prevari i čovjeka, pa čovjek cijeli život radi, ja sam to rekao, i onda neko to ne pohvali, ne nagradi, ne spomene, ti se naljutiš. Vidi onaj, kaže, došao juče, odradio, pa hvala lijepo, na sva usta, novi imam došao, pa hvala lijepo. Bio ja tu 20 godina ovdje, onaj me imam i ne spomene efendija. A ti ne radiš da te efendija spomene, nego ti radiš da te Allah spomene. Mislim, ljudski je ono malo, je l', čovjeka nepravda svaka boli, ali kad čovjek ima čist nijet, njega ne interesuje ljudska hvala i pohvala i ovako fana i tako dalje.

Nagrada iskrenosti i lijep život s Allahom

Ako neko spomene da si ti nešto doprinio džamiji, pa ti kažeš: Elhamdulillah, to je prva lijepa vijest za vjernika. Ti samo reci da Allah bude zadovoljan i da budemo svi bolji, ako Bog da. Kad si ti iskren, Allah daje više nego što mi zaslužujemo. Tako mi Allaha, Allah daje više nego što zaslužujemo, jer Allah to obećava.

Postoji divan ajet koji govori o ljepoti života na ovom svijetu kad si ti u ibadetu, čuvaš namaz i Allahov hatar. Kaže: Allah će ti dati da lijepim životom proživiš na ovom svijetu. Ajet glasi: **مَنْ عَمِلَ صَالِحًا مِّنْ ذَكَرٍ أَوْ أَنشَىٰ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَلَنُحْيِيَنَّهٗ حَيَاةً طَيِّبَةً** (Men amile sâlihan min zekerin ev unsâ ve huve mu'minun fe lenuhiyyennehu hayâten tayyibeten, ve lenecziyyennehum ecrehum bi ahseni mâ kânû ya'melûn) – "Onaj ko čini dobro, stalno čini dobro, stalno je na hizmetu u islamu, prema ljudima, prema porodici – bio muškarac ili žena – Allah će dati da lijepim životom proživi. Lijepim životom. A na ovom svijetu će vas nagraditi više nego što zaslužujete." Više nego što smo objektivno postigli za svojih, recimo, osamdeset godina života, ako je to nekakav prosjek. Ali šta? Potreban je čvrst iman, vjera i ustrajnost.

Udaljavanje od džemata i opravdanja labilnog imana

Ne postavljam sebi pitanje: kad će mene ko pohvaliti? Dosta od mene. Ne sviđa mi se predsjednik, ne sviđa mi se blagajnik, ne sviđa mi se efendija, ne sviđa mi se kako onaj klanja. Zna da to nekada znaju biti razlozi i opravdanja ljudima labilnog imana. Neka rasprava: nešto smo uradili, neko nije, neko nije uvažio tvoje mišljenje. Ti si nešto predložio, a kažu: „Ne ide to, brate, nije to sad za ovu vrijednost." Tvoje mišljenje nije uvaženo. I onda šejtan odradi svoj posao i ti se malo-pomalo počneš udaljavati. Udaljiš se od Allahove kuće, udaljiš se od Allahove milosti.

Nema udaljavanja! Da je imam fasik, najveći fasik po Allahovom fikhu, najveći grijehnik, ti znaš da je imam od krvi i mesa, nema tih grijeha – nemaš opravdanje da ne dođeš ovamo i ne staneš iza njega. Šta, imam je grešnik? Ti kažeš: „Iktideu li-llâhi" – Allahu ću se klanjati, ali ti moraš biti u džematu. Naravno, ako nije za nikoga – ne daj Bože da ne ispunjava imamske islamske uvjete – onda ga istjerate fizički. Ali govorim o situaciji da čovjek ne može naći opravdanje da ne dolazi u Allahovu kuću.

Iskušenje blagostanja veće je od iskušenja rata

Poslanik Muhammed, sallallahu alejhi ve sellem, na mnogo načina upozoravao je svoje ashabe kako blagodat može postati veće iskušenje. Ovo zapamtite, jer mi to vrijeme živimo. Mnogo je veće iskušenje za vjeru, za ahiret, nego stradanje, rat, gubljenje imetka, života i djece – kao što je spomenuto u suri El-Bekare. Ima izreka mnogih ashaba, pa kažu: „Allah nas je iskušao ratom, neprijateljem, pa smo položili ispit. Zatim nas je iskušao dunjalukom, dao nam blagodati – pa smo pali na ispitu."

Bio je rat, agresija na Bosnu i Hercegovinu: mnogi su ispit položili, strpljivo podnosili, postali šehidi u Gazi. Ali čim su se dokopali imetka i blagodati, izgubili su vjeru, porodicu i sve – koliko je takvih slučajeva! U ratu se nikad nije požalio, a kad je došao ovamo u Njemačku, u Švicarsku, na zapad, odmah je počeo brojati eure i gledati: jedna linija, druga, treća – gdje je kraj? Kao što Poslanik kaže: „Jedna dolina zlata, druga...

daj mi treću, Allahu!" I onda samo zemlja može napuniti oči. Ali onda kasno bude – nema popravke.

Prioriteti u životu i odgovornost prema porodici

Razmisli sam sa sobom: zašto ja živim, šta je moj cilj, šta ja hoću u životu? Iskreno, kad sjedneš sam: „Ženo, hajde da malo vidimo šta mi hoćemo, zašto se borimo." Pa, eto – da se uštedi, da bude sigurnost, da djeci obezbijedimo sigurnost. I ja sam u istoj poziciji – Zagreb, Gildsburg, to je ista zapadna civilizacija. Ne mora djeca, ali unučad ti zaluta – ne dao Allah! – jer nisi pazio, jer nisi bio primjer u kući. Sve je bilo preče: škola, sport i zabava od namaza, od Kur'ana, od džemata. I šta si postigao? Kakav si posao uradio? Zaradio si dvije-tri nekretnine, a unučad ti zalutala. Na takav posao Allah upućuje – ti nisi bio pravi, nisi bio primjer. Nisi insistirao na namazu, na čuvanju harama; nisi kod kćeri insistirao na lijepom oblačenju i tako dalje. I dok si mogao – do njene dvadesete godine, ili sinovljeve – više nemaš šta tražiti, gotov je, to je čovjek, žena. Ali si uvijek imao vremena da dodatno radiš i zarađuješ.

Nekad treba para. Bolje je biti bogat nego siromašan – sigurno jeste. Bolje je imati nego nemati. Ne možeš ni zekat dati, ni sadaku, ni na hadž otići ako nemaš para. Ali ako to postane svrha života, pa izgubiš vjeru, izgubiš kontakt s Allahom, pa se svede samo na ono malo, površno – šta smo mi živjeli, zašto smo se borili?

I zato Poslanik kaže: u bici na Hendeku, kad je neprijatelj samo što nije nagnuo na Medinu da pokolje, siluje i u groblje odvedu, ashabima je duša došla do grla. Poslanik tada reče: „Kad su svašta o Allahu pomišljali... Ja se ne bojim ove situacije, vi ćete ovo, ako Bog da, prebroditi. Ja se bojim da vam se dunjaluk ne otvori, pa da se počnete takmičiti jedni s drugima ko šta ima – 'moram i ja, moram i ja' – pa da propadnete kao što su propali oni prije vas."

Smrt kao opomena i priprema za vječnost

Svako sam sa sobom mora, što mi kažemo, kahvu popiti, pa te prioritete porediti. Nema veze što ti imaš trideset godina, što si u najboljem stanju, četrdeset – ti ne znaš koliko ti je Allah odredio u životu. Neće svako doživjeti devedesetu. Pametan, inteligentan, kaže Poslanik, je onaj koji se priprema za ono što prekida svaku slast i što rastavlja voljenog – a to je smrt. Svi će umrijeti, samo ja neću, zar tako? Tako se mi ponašamo. Ja na dženazi održim vaz, ljudi dvije minute iskolače oči, pripadne im iman, a nakon dvije minute pričaju o sebi. To je, kaže, srce zapečaćeno. Kad vidiš da ti brata spuštaju u kabur, rođaka, roditelja, djeda – pa i ja ću dolje! Šta onda? E, onda život. Onda slijedi život. Zato mi muslimani kažemo: preselio, nije umro. Nema smrti, jeste fizička, ali to je selidba u vječnost. E, onda pravi život počinje. „Vrati me, Allahu, na jedan dan da ti ibadet živim." Nema povratka. Imao si danas dan – subota, 18. april – i sutra, ako doživiš. Ali nema povratka, i to cijeli život. To su ozbiljne situacije, radi se o vječnosti. Na ovom svijetu, kako god iskušenje zadesi insana, proći će, umrijet će

čovjek. Može biti u nesnosnim bolovima posljednjih deset godina, ali proći će – umrijet će, utažit ćemo se. Ali tamo nema kraja. Tamo je vječno: ili Džennet ili Džehennem.

Traženje pomoći od Allaha i ispravni uzori

Zato da se uozbiljimo i da sami sebi prvo od Allaha pomognemo – ovo je jako važno – od Allaha pomoć tražiti: „Allahu, uputi me na djela koja vode ka Tebi, Tvojim milosti i ljubavi. Nadahni me da ojačam u ibadetu, da svoj ibadet učinim kvalitetnijim, da činim dobra djela različitih vrsta s kojima si Ti zadovoljan." I da se ne obazirem, ne uspoređujem – mogu da se uspoređujem s Poslanikom i ashabima; ne trebaju vam bolji učitelji i motivatori u životu. Kako su se oni odnosili prema ibadetu, prema Kur'anu, prema porodicama, prema imetku i prema svim onim djelima koja su vodila Allahovom zadovoljstvu.

Dunjalučka blagodat i Allahovo iskušenje

Nije priča gotova i nije posao, što se veli, odrađen. Imamo taj dunjaluk koji je lijep – volimo ga, naravno. Svaki normalan čovjek voli da je zdrav, da je lijepo obučen, da ima šta jesti i piti, da ima dobru jahalicu – dobar auto – i da je zdrava supruga, odnosno muž, i djeca, i da je sve totalno. Elhamdulillah, niko ne voli da bude iskušavan. Ali Allah obećava – ja se toga nekad plašim. Kaže: „Mislite li da ćete ući u Džennet, a da vas Allah ne iskuša kao što je iskušao one prije vas, generacije?" Njih su satirale neimaština i bolest. Bili su toliko uznemiravani da bi Poslanik i vjernici rekli: „Kad će više ta Allahova pomoć? Mi to više ne možemo izdržati."

A vidite nas: niko nas ne dira, ne proganja. Elhamdulillah, mogućnost za posao, za plaću, lijepi stanovi, lijepa auta, lijepa odjeća, frižideri – nema kakve hrane nema danas! Ja nisam toliko star, pedeset mi je godina, ali se sjećam u mom Čeliću, u dućanu, kad je bila jedna vrsta čokolade. Hajde sad otvori dućan, uđi unutra – koliko ih ima? Pa ima sto pedeset! Banana – šta je banana, brate? Bila je jabuka i narandža, to bi bilo dvije vrste voća. I moje jagode kad uspiju, ove naše bosanske. A sad avokado, mango... A šta je problem? To što mi mislimo da se to podrazumijeva. Vallahi, ne podrazumijeva se ništa, nego zahvali Allahu i budi strpljiv na iskušenju. I reci: „Allahu, podari mi ono što je dobro za mene, za moj ahiret, da se približim Tebi. Ti znaš moje mogućnosti. Nemoj me, Allahu, iskušavati onim što ne mogu izdržati, gdje ću izgubiti i porodicu, i iman, i ahiret." Neko može više izdržati, neko ne može. A mi dovom uminemo Gospodaru svjetova da nas Allah ne iskušava onim što ne možemo izdržati.

Odluka za promjenu i prioritet ahireta

Zato – radosni, veseli, motivirani – od danas, ostatak života, hoću da budem bolji. Nisam dobar. Puno dana je prošlo, nisam nikakav hajr za ahiret uradio – nikakav. Samo dunjaluk, dunjaluk, porodica, dunjaluk. Ne možemo od toga pobjeći, nemojte krivo shvatiti. Ne možemo od toga – to je naša obaveza: da budeš odgovoran na poslu, da

dodeš na vrijeme, da odradiš zadatke. Ali ahiret neka bude prioritet. Onda će čovjek postići mir i sigurnost. Nevjernici znaju kako da istrgnu iz naših prsa tu ljepotu vjere – fizički bi to, ali ne može. To se ne može parama platiti, ni položajem, ni vojskom, ničim. To je dar od Allaha, dar od Gospodara svjetova – direktno u srce.**

**Kad postač kaže – da ja vas pitam, evo vam cijela Njemačka, sve milijarde svijeta, daj omrsiti namjerno – nema sile! „Evo, glava mi, ja neću omrsiti.“ E, to je taj osjećaj. To bi trebalo biti i osjećaj s učenjem Kur'ana, sa sedždom i sa življenjem za islam. I onda Allah daje snagu i pobjedu. Ali ako mi kalkuliramo – malo bi ja dunjaluka, pa malo ahireta, kao švedski sto – nije islam švedski sto da ja biram ono što mi se sviđa! Islam je onako kako je Allah naredio i Njegov Poslanik. Ali Allah nikoga ne opterećuje preko njegovih mogućnosti.

Granice obaveza i olakšice u vjeri

To ne znači da se stalno propušta. Ono što se podrazumijeva – imanski, islamski temelji – to je abeceda. Kad su natile u pitanju, tu Allah ne opterećuje preko mogućnosti. Ako ne možeš na noćni namaz, a ideš rano na posao – nemoj ustajati, brate! Bolje da ne ustaneš nego da ustaneš na noćni namaz pa zakasniš na posao; veći je grijeh što si klanjao nego što nisi. Postiš, hoćeš Davudov post, a uvijek si nervozan, slab na poslu – ne možeš uvijek postiti ako posao trpi. Posti ramazan – elhamdulillah od tebe – pohvalno je ako možeš. I tako dalje. Nemoj ti dati savjet, ostavi malo porodici. Voljeli bismo biti kao oni u bekijama, ali...

Čišćenje srca i borba protiv duhovnih bolesti

Hvala Allahu, počašćeni smo dinom i islamom, ali imamo zadatak da napredujemo imanski, a onda Allah od nas očekuje da žrtvujemo imetak i slobodno vrijeme. I ono što je najvažnije, a što najteže žrtvujemo – to je vlastiti ego. Tu spada širok dijapazon svojstava: oholost, hased, lijenost, nemar, zaboravnost. Pitali su Hasana El-Basrija – on je tabiin, ali iz četvrte ili pete generacije nakon Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem. Bio je poznati tabiin. Pitali su ga: „Ti, Hasane, šejh Hasane, ti nama pričaš, vaziš, držiš nam vaz, ali mi se slabo mijenjamo jer su nam srca bolesna.“ On odgovori: „Da su bolesna, izliječila bi se, ali, nažalost, vaša su srca mrtva.“

Pogledajte divan kur'anski ajet iz sure Ali Imran – to je dova: „Gospodaru naš, ne dozvoli da naša srca skrenu s pravog puta nakon što si im na pravi put ukazao.“ Pazite: ja sam na pravom putu, svjestan Allaha, znam šta je halal, a šta haram, šta vodi Džennetu, a šta Džehennemu – i opet molim Allaha: „Allahu, nemoj dozvoliti da moje srce skrene. Ti si Vehhab, koji obilno daješ; smiluj se, Ti si Milostivi.“ Allahumme, ja mukallibel-kulûb, sebbit kalbî alâ dînik: „Allahu, Ti koji srca ljudska preokrećeš, ustabili moje srce u Svojoj vjeri, neka bude čvrsto, jako, postojano.“ To je Poslanikova lijepa dova. Ne možeš biti na pravom putu niti ostati na njemu bez Allahove pomoći – vežeš se za Gospodara svjetova i Njega moliš za pomoć. Jer naša srca hrđaju, kaže Poslanik,

kao što hrđa željezo kad na njega voda dolazi. A čime da ih čistimo? Sjećajte se puno smrti i puno učite Kur'an. Puno se smrti sjećajte – to čovjeka protrese: boravak u kaburu, u zemlji. Poslanik je svaki dan, prije selama, na svakom namazu učio dovu: „Zaštiti me, između ostalog, od kaburskih azaba, iskušenja, džehennemske vatre, iskušenja života i smrti i iskušenja zla Mesiha Dedždžala." To je naša dužnost.

Ispitivanje vlastitog srca i pokornosti Allahu

Postoje duhovne bolesti koje zahvataju i vjernike. Ja se nekad za sebe bojim, razmišljam: je li moje srce dovoljno pokorno Allahu? Je li Allah zadovoljan mojim namazom, sa mnom, s mojom djecom, sa bilo čime što radim? To je pitanje koje svako od nas treba sebi postavljati.

Samopropitivanje kao zaštita od šejtana

Dok god se čovjek propituje, ja mislim da je to dobro. Kad se čovjek prestane propitivati, šejtan ga je porazio. Postoji fizička i duhovna bolest. Vi dobro znate ko je psihički obolio da kaže: nikad se nisam žalio kad me nešto fizički zabolilo, ali kad duša boli – s tim se ne smijemo izigravati i govoriti: „Daj, šta ti je, šta se sekiraš, kakva depresija, anksioznost." To je teška stvar. Neka nas Allah zaštititi i sačuva.

Razlika između fizičke i duhovne bolesti

Koja je razlika između duhovne bolesti i srca? Kad je čovjek fizički, ali psihički stabilan, a duhovno je bolestan. Kad si fizički bolestan, znaš šta te boli. Ideš doktoru. Doktor uspostavi dijagnozu, pa ti da terapiju. Znači, imaš pokazatelj bolesti. Kod duhovne bolesti ništa ne boli. Onaj koji ne klanja, imaće šta jesti i piti, Allah će mu dati dug život i puno para. Ništa on ne klanja, ne posti, ne uči Kur'an. E, to je duhovna bolest.

Posljedica fizičke bolesti, šta može biti? Smrt. Njoj se vjernici svaki dan nadaju. Fizička bolest, teška, očisti te Allah od grijeha i uvede u Džennet. A duhovna bolest, ništa ne boli. Šta je posljedica duhovne bolesti? Džehennem. I za fizičke bolesti ima tim ljekara. Vas zna neki stručnjak, izliječi te. A za duhovnu bolest je samo jedan ljekar, Eš-Šafi, onaj koji sve liječi, a to je Allah.

Lijek za duhovnu bolest: namaz i Kur'an

Zato kad u životu dođe malo depresije, psihičke nestabilnosti, nema tu pomoći bez namaza i učenja Kur'ana. Nema tu pomoći nikakvog vrhunskog psihijatra i tableta za smirivanje. Kada je duhovna bolest, psiha kad proradi, naravno da postoji pomoć, to islam priznaje. Ali duhovna bolest – to liječi samo Gospodar svjetova.

Dova za jačanje imana i lijep završetak

Molim Gospodara svjetova da nam našu vjeru ojača u našim srcima, ako Bog da, da nas motivira, pomogne i da napredujemo u imanu, da činimo djela s kojima je On zadovoljan. Da nam Allah podari lijep završetak. To je ključno. Bez obzira šta radili, od čega živjeli, čime se bavili, naš je zajednički cilj Allahov lijep završetak, Allahovo zadovoljstvo, Allahov bonus – ulazak u Džennet.

Smirenje duše na Sudnjem danu

Kad će se naše duše u potpunosti smiriti? Na Sudnjem danu, kad ti tvoj Gospodar kaže: „Oprošteno ti je, uđi u moj Džennet.”

Osobine bogobojaznih

Allah kaže u suri Ali Imran: „Požurite, potvrdite Džennetu, koji je prostran koliko nebesa i zemlja; pripremljen je za one koji se Allaha boje, koji su Allaha stalno svjesni.” A ko su ti koji su Allaha svjesni? To su oni koji dijele na Allahovom putu i kad imaju i kad nemaju – i kad imaju dovoljno, a i kad su nešto ostavili za crni štek, za stare dane, ali i to dijele na Allahovom putu. Oni koji srdžbu savlađuju i koji ljudima opraštaju. Pazite karakteristike: dijeliš ono što najviše voliš, a to je imetak, i kad imaš i kad nemaš, i kad tebi treba, ali na Allahovom putu, za ahiret. Savlađuješ srdžbu kad te ljudi naljute i nepravdu ti učine. Ljudima opraštaš koji su ti nepravdu učinili. Allah voli dobročinitelje.

Allahov oprost i direktno obraćanje

U sljedećem ajetu se kaže: kada ljudi naprave zulum prema sebi, ogriješe se, pa se sjete, puste suzu i zatraže oprost od grijeha – i onda dolazi dio kur'anskog ajeta: „A ko će oprostiti grijehe osim Allaha?” Ne mogu ti ja oprostiti. U nas nema ispovijedi. To je širk. Samo Allah, direktno. Direktno od tebe sve ovisi. Ovisi da ti malo sa Allahom porazgovaraš, pod navodnicima, da vidiš kakav je tvoj status.

Ključno pitanje za ahiret

Evo ovako završavamo, sa jednim ključnim pitanjem. Koje je ključno pitanje za sudbinu, za ahiret, za vječnost? Da ti sada Allah pošalje meleka, u ovom trenutku, bi li bio sa sobom zadovoljan ili bi rekao: „Moglo je i bolje kroz život”? Evo, to je to. Onda kad bi ti Allah rekao: „Hoćeš sad da ti uzmem dušu ili hoćeš još malo koji dan?” – „Sad, Gospodaru, još koji dan, Gospodaru.” Ali kad dođe, nema odgađanja, ni za sekundu. Da nam Allah pomogne, ako Bog da. Hvala Allahu pa smo muslimani. Amin. Da nas Allah sastavi u Džennetu i u Ahiretu.

Završna dova i selam

Ja vam želim sav uspjeh i dobro ovoga svijeta, u vašim poslovima, u vašim porodicama, i ovdje da mi budete hismećari, sluge džemata, da razvijate ovaj džemat, ako Bog da. Da vam Allah omogući da ove placeve što se prodaju kupite, da se proširite. Allah svakome podari. Hvala vam još jednom što ste došli. Selam alejkum.

sura El-Maida, 35. ajet

sura El-Enfal, 2. ajet

sura Tevba, 112. ajet

sura En-Nahl, 125. ajet

sura El-Bekara, 261. ajet

sura Ibrahim, 7. ajet

sura Ali Imran, 8. ajet

sura Ali Imran, 133. ajet

sura Ali Imran, 135. ajet

hadis o nagradi za sklanjanje grane s puta (sadaka)

hadis o tome da se iman sastoji od 77 dijelova (la ilahe illallah, sklanjanje smetnje, stid)

hadis o Poslanikovojoj bojazni od dunjalučkog nadmetanja (bitka na Hendeku)

hadis o Poslanikovom redovnom leganju s abdestom i učenju ajetul-kursija

hadis o dvije najveće blagodati: zdravlju i slobodnom vremenu

hadis o hrđanju srca i njegovom čišćenju sjećanjem na smrt i učenjem Kur'ana

#očuvanje imana

#iskušenje blagostanjem

#važnost džamije i džemata

#tevba i kajanje

#zahvalnost Allahu (hamd)

#potpuno oslanjanje na Allaha (tevekkul)

#infak i dijeljenje na Allahovom putu

#samoanaliza i stalno napredovanje u vjeri

#smrt i priprema za ahiret